

Byla C-64/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. vasario 6 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

An Ard-Chúirt (Aukštasis teismas (Airija))

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. sausio 20 d.

Pareiškėjas:

UH

Atsakovai:

An tAire Talmhaíochta, Bia agus Mara, Éire agus an tArd-Aighne

AN ARD-CHÚIRT

(AUKŠTASIS TEISMAS)

TEISMINĖ PERŽIŪRA

[Nacionalinio teismo registracijos numeris] <...> [BYLA], KURIOS ŠALYS:

UH,

PAREIŠKĖJAS,

-ir-

AN tAIRE TALMHAÍOCHTA, BIA AGUS MARA, ÉIRE AGUS AN tARD-AIGHNE (ŽEMĖS ŪKIO, MAISTO IR JŪRŲ REIKALŲ MINISTRAS, AIRIJA IR GENERALINIS PROKURORAS),

ATSAKOVAI,

PRAŠYMAS PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ, PATEIKTAS PAGAL

SESV 267 STRAIPSNĮ

High Court of Ireland (Airijos aukštasis teismas) sprendimas dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį, priimtas 2020 m. sausio 20 d.

Šis teismas prašo Teisingumo Teismo pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros reglamento 105 straipsnį išnagrinėti prašymą pagal pagreitintą procedūrą, nes netrukus šis klausimas taps nebeaktualus dėl Reglamento (ES) 2019/6 (kuris bus taikomas nuo 2022 m. sausio 28 d.), kuriuo bus pakeistos šiai bylai reikšmingos Direktyvos 2001/82 nuostatos. **(orig. p. 2)**
(orig. p. 3)

[Teisingumo Teismo ir nacionalinio teismo adresai, šalių ir jų atstovų vardai ir pavardės (pavadinimai)] <...>

<...> **(orig. p. 4)**

Prejudiciniai klausimai:

- 1) Ar nacionalinis teismas turi diskreciją atsisakyti patenkinti reikiamus reikalavimus, nepaisydamas savo sprendimo, pagal kurį nacionalinėje teisėje nebuvo įgyvendintas Europos Sąjungos (toliau – Sąjunga) direktyvos tam tikras aspektas, ir, jeigu teismas tokią diskreciją turi, į kokias aplinkybes reikėtų atsižvelgti naudojantis šia diskrecija ir (arba) ar nacionalinis teismas gali atsižvelgti į tas pačias aplinkybes, į kurias jis atsižvelgtų, jeigu spręstų nacionalinės teisės pažeidimo klausimą?
- 2) Ar Sąjungos teisės tiesioginio veikimo principas būtų pažeistas, jeigu nacionalinis teismas atsisakytų patenkinti šioje byloje reikiamus reikalavimus, remdamasis 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/6 (kurio taikymas atidėtas iki 2022 m. sausio 28 d.) 7 straipsnio įsigaliojimu, nepaisydamas to, kad nacionalinis teismas nusprendė, jog nacionalinėje teisėje nebuvo įgyvendinta Direktyvos 2001/82/EB 61 straipsnio 1 dalyje, 58 straipsnio 4 dalyje ir 59 straipsnio 3 dalyje nurodyta pareiga, t. y. pareiga informaciją ant veterinarinių vaistų pakuočių ir jų etiketėse pateikti valstybės narės oficialiosiomis kalbomis – airių ir anglų kalbomis Airijoje?

(orig. p. 5)

Bylos faktinės aplinkybės

- 1 Pareiškėjas yra kilęs iš *Galway Gaeltacht* ir jo gimtoji kalba – airių. Jis kalba airiškai namuose ir darbe. Visus savo oficialius reikalus jis tvarko airių kalba tiek, kiek tam yra reikiamų išteklių. Jis turi šunį, todėl jam reikia veterinarinių vaistų.

Jo skundas susijęs su tuo, kad prie veterinarinių vaistų pridėta informacija buvo surašyta tik anglų kalba, o ne abiem valstybės oficialiosiomis kalbomis, t. y. airių ir anglų kalbomis. Jo manymu, tai yra Direktyvos 2001/82/EB pažeidimas, kuris leidžiamas pagal valstybės narės teisę (teisės aktai SI 144/2007 ir SI 786/2007).

- 2 Šalims pasikeitus raštais, 2016 m. lapkričio 14 d. pareiškėjas *High Court of Ireland* pateikė prašymą leisti kreiptis dėl ministro netinkamai atlikto direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę, kiek tai susiję su kalbos reikalavimais, teisminės peržiūros. Toks leidimas jam buvo suteiktas ir *High Court of Ireland* išnagrinėjo šią bylą 2018 m. liepos 24 ir 25 d.
- 3 Pareiškėjas pateikė tokius reikalavimus dėl ministro ir valstybės netinkamai atlikto direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę:

1. *Pripažinti, kad pirmojo atsakovo priimtomis European Communities (Animal Remedies) Regulations 2007–2014 (2007–2014 m. Europos Bendrijų (veterinarinių vaistų) taisyklės) Direktyvos 2001/82/EB (su pakeitimais) (toliau – direktyva) V dalis ir visų pirma jos 58–61 straipsniai į nacionalinę teisę perkelti netinkamai arba visai neperkelti.*

2. *Pripažinti, kad Airijos teisė turi užtikrinti, jog tinkama informacija į šios valstybės rinką tiekiamų veterinarinių vaistų pakuotės lapeliuose ir ant pakuočių, nurodyta direktyvos V dalies 58–61 straipsniuose, būtų pateikta valstybės oficialiosiomis kalbomis, t. y. airių ir anglų kalbomis.*

(orig. p. 6)

3. *Įpareigoti pirmąjį, antrąjį ir trečiąjį atsakovus pakeisti valstybės teisę taip, kad ji atspindėtų direktyvos V dalies 58–61 straipsnius, būtent kad nacionalinėje teisėje būtų nustatyta, jog atitinkama informacija į šios valstybės rinką tiekiamų veterinarinių vaistų pakuotės lapeliuose ir ant pakuočių, nurodyta direktyvos 58–61 straipsniuose, būtų pateikta abiem valstybės oficialiosiomis kalbomis, t. y. airių ir anglų kalbomis, to paties dydžio šriftu abiem kalbomis ir aiškiai teikiant pirmenybę versijai airių kalba, nes ši kalba yra valstybinė kalba ir pirmoji oficialioji kalba.*

Direktyva 2001/82/EB

- 4 Direktyvos (su pakeitimais) 61 straipsnio 1 dalyje tiek, kiek ji susijusi su šia byla (iki šiol nėra jos oficialios versijos airių kalba), nustatyta:

Informacinį lapelį privaloma įdėti į veterinarinio vaisto pakuotę, nebent visa, šiame straipsnyje reikalaujama informacija gali būti pateikiama ant pirminės ir antrinės pakuočių. Valstybės narės turi imtis visų reikiamų priemonių, norint užtikrinti, kad informacinis lapelis būtų susijęs tik su veterinariniu vaistu, prie kurio jis pridėtas. Informacinis lapelis turi būti

parašytas taip, kad būtų suprantamas visuomenei ir valstybės narės, kurioje vaistas tiekiamas į rinką, valstybine (-ėmis) kalba (-omis).

(Pabraukta papildomai)

Informacija, kuri turi būti pateikta informaciniame lapelyje, nurodyta 61 straipsnio 2 dalies a–i punktuose.

- 5 Direktyvos 58 straipsnio „Ženklimas ir įpakavimo įdėklas“ 4 dalyje nurodyta:

(orig. p. 7)

1 dalies f ir l punktuose [f–l punktuose] minimi duomenys pateikiami ant vaistų pirminės ir antrinės pakuočių tos šalies, kurioje jie tiekiami į rinką, kalba ar kalbomis.

Minėtuose 1 straipsnio f–l punktuose pateikta informacija susijusi su nurodymais vartotojams, t. y. gyvūno savininkui, kaip antai pareiškėjui šioje byloje nagrinėjamu atveju.

- 6 59 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

1 dalies trečioje ir šeštoje įtraukose nurodyta informacija [įvedimo į organizmą būdas ir žymuo „Tik gyvūnams gydyti“] ant veterinarinių vaistų antrinės ir pirminės pakuotės turi būti pateikta tos šalies, kurioje jie tiekiami į rinką, kalba ar kalbomis.

Tiriamas perkėlimas į nacionalinę teisę

- 7 Nors priėmus direktyvą buvo priimta daug teisės aktų, su kalba, kuria pateikiama informacija ant pakuotės, susijusios nuostatos, dėl kurių skundžiamasi šioje byloje, buvo perkeltos teisės aktais Nr. 144/2007 ir 786/2007. Pagal teisės aktus Nr. 144/2007 ir 786/2007 reikalaujama informacija gali būti pateikta airių arba anglų kalba – pareiškėjo manymu, tai yra klaida.

Pareiškėjo argumentai, susiję su direktyva ir teisės aktais

- 8 Pareiškėjas teigė, kad pirmiau nurodytais teisės aktais Direktyva 2001/82/EB nebuvo tinkamai perkelta, nes reikalaujama informacija gali būti pateikta airių arba anglų kalba ir nereikalaujama jos pateikti abiem kalbomis.

(orig. p. 8)

- 9 Atsakydamas į valstybės prieštaravimą dėl pareiškėjo teisės kreiptis į teismą, pareiškėjas taip pat pateikė pastabas dėl *locus standi*. Šiuo klausimu jis nurodė, kad ta direktyvos dalis, kuri nebuvo perkelta į nacionalinę teisę, yra tiesioginio veikimo, nes aptariamoms privalomojo pobūdžio nuostatos yra aiškios, tikslios ir

besąlygiškos (Sprendimas *Van Gend en Loos* (26/62, EU:C:1963:1), Sprendimas *Van Duyn / Home Office* (41/74, EU:C:1974:133), Sprendimas *Tullio Ratti* (148/78, EU:C:1979:110)), ir rėmėsi Europos teisėje įtvirtintu Europos Sąjungos oficialiųjų kalbų ir jomis kalbančių asmenų lygybės principu (Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 ir 22 straipsniai).

Atsakovų nacionaliniame teisme išdėstyti argumentai dėl pareiškėjo reikalavimų patenkinimo poveikio

- 10 Atsakovai teigė, kad pareiškėjas neturi *locus standi*. Jie taip pat nurodė, kad teismas šį klausimą turėtų nagrinėti daug platesniame kontekste, nes jis gali turėti reikšmingų pasekmių visam žemės ūkio sektoriui, visai ekonomikai ir, žinoma, žmonių bei gyvūnų sveikatai. Jie pareiškė, kad teismas turėtų išnagrinėti, ar būtų pagrįsta patenkinti pareikštus reikalavimus, atsižvelgiant į tai, kad ypatingai svarbu šalyje užtikrinti atitinkamą veterinarinių vaistų asortimento ir pasiūlos tęstinumą.
- 11 Atsakovai tvirtino, kad itin svarbūs žemės ūkio maisto produktų ir žemės ūkio verslo sektoriai, kurie yra esminiai pajamų šaltiniai, turi būti puoselėjami ir vystomi. Nuo šių sektorių priklauso šimtų tūkstančių žmonių ir jų šeimų pragyvenimas. Gyvūnų sveikata labai svarbi šių sektorių išlikimui. Ūkininkai, gyvulių augintojai ir veterinarijos gydytojai turi turėti galimybę įsigyti plačiausio įmanomo asortimento gyvūnų vaistų, gaminamų ir platinamų pagal atitinkamus Europos standartus. Šiuo požiūriu Airija, (**orig. p. 9**) kaip šalis, pasikliauja didžiosiomis veterinarijos farmacijos įmonėmis, kurios nuolat tiekia gyvūnams skirtus vaistus į Airijos rinką, kuri joms nėra labai svarbi rinka. Jeigu tokių didžiųjų tiekėjų būtų reikalaujama pateikti informaciją pakuotės lapeliuose ir ant pakuočių airių bei anglų kalbomis, greičiausiai daugelis jų visiškai pasitrauktų iš Airijos rinkos.
- 12 Jie nurodė, kad pakuotės ir ženklavimo sąnaudos sudaro didžiausią administracinių sąnaudų, patiriamų tiekiant veterinarinius vaistus, skirtus parduoti nacionalinėse rinkose, dalį. Tai parodė Europos Komisijos prieš kelerius metus atliktas didelės apimties poveikio vertinimas. Per tą poveikio vertinimą buvo nustatyta, kad pakavimo ir ženklavimo sąnaudos sudaro 34 % administracinių sąnaudų, susijusių su produkto pateikimu daugiatautei rinkai. O, pavyzdžiui, su paraiškėmis dėl rinkodaros leidimo susijusios sąnaudos sudaro tik 17 %, rinkodaros leidimų pratęsimo sąnaudos – 13 %.
- 13 Mažos šalys, kaip antai Airija, neturėtų atsidurti nepalankesnėje padėtyje palyginti su vienakalbėmis šalimis, taip pat su kitomis didelėmis rinkomis, dėl taikomo reikalavimo su veterinariniais vaistais susijusius informacinius lapelius, pakuotes ir etiketes, naudojamus tik vienoje rinkoje, pateikti daugiau nei viena kalba. Savaiame aišku, kad airių kalba parengta medžiaga negali būti naudojama jokioje kitoje šalyje. Tačiau minėtame poveikio vertinime nurodyta, kad dėl pakuočių ir informacinių lapelių pateikimo keliomis kalbomis sąnaudų ir su tuo susijusios

naštos bendrovės gali nuspręsti nesiūlyti savo produktų parduoti tam tikrose nacionalinėse rinkose. Todėl kyla realus pavojus, kad dėl įpareigojimo pateikti tokią medžiagą airių kalba žymiai ir galbūt net labai žymiai susiaurėtų Airijoje parduodamų gyvūnams skirtų vaistų asortimentas. Tai galėtų turėti griaunamą poveikį žemės ūkio sektoriui ir kitiems sektoriams, pavyzdžiui, Airijos arklinių klostės pramonei, ir visai ekonomikai.

(orig. p. 10)

Nacionalinio teismo sprendimas dėl tariamo netinkamo Direktyvos 2001/82/EB perkėlimo

- 14 2019 m. liepos 26 d. nacionalinis teismas nusprendė, kad pareiškėjas turi *locus standi*, nes aptariamoms privalomoms nuostatomis yra aiškios, tikslios ir besąlyginės, todėl pareiškėjas gali remtis direktyva prieš atsakovus <...>. Teismas taip pat nusprendė, kad Airija netinkamai perkėlė direktyvą į nacionalinę teisę, kiek tai susiję su kalbos reikalavimais. 2019 m. liepos 26 d. *High Court* (Aukštasis teismas) nusprendė, kad nacionalinės teisės aktais (SI 144/2007 ir SI 786/2007) pažeista direktyva, nes aptariama informacija ant pakuotės gali būti pateikiama tik anglų kalba, o ne abiem Airijos oficialiosiomis kalbomis, t. y. airių ir anglų kalbomis.
- 15 Vis dėlto nacionalinis teismas taip pat pažymėjo, kad Europos Parlamentas ir Taryba priėmė 2018 m. gruodžio 11 d. Reglamentą (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB, t. y. jis buvo priimtas nacionaliniam teismui jau išnagrinėjus šią bylą. Naujojo reglamento 160 straipsnyje („Isigaliojimas ir taikymas“) nustatyta, kad šis reglamentas bus taikomas tik nuo 2022 m. sausio 28 d. Nacionalinis teismas pažymėjo, kad naujajame reglamente yra pateiktos naujos nuostatos dėl kalbų ir jam įsigaliojus galės būti leidžiama informaciją ant pakuotės pateikti tik anglų kalba. Naujojo reglamento 7 straipsnyje nustatyta:

Kalbos

1. *Vaisto aprašas bei informacija etiketėje ir pakuotės lapelyje pateikiami oficialiąja ar oficialiosiomis valstybės narės, kurioje veterinarinis vaistas tiekiamas rinkai, kalba ar kalbomis, nebent valstybė narė nuspręstų kitaip.*
2. *Veterinariniai vaistai gali būti ženklinami keliomis kalbomis.*

(Pabraukta papildomai)

(orig. p. 11)

- 16 Tuomet teismas iškėlė klausimą, ar, atsižvelgiant į artėjančius pokyčius, verta tenkinti keliamus reikalavimus ir, jeigu jų tenkinti neverta, ar nacionalinis teismas gali nuspręsti netenkinti keliamų reikalavimų, jeigu Airija yra pažeidusi Sąjungos

teisę. Nacionalinis teismas šalių paprašę pateikti rašytines pastabas ir teismui žodžiu išdėstyti argumentus dėl to, ar nacionalinis teismas turi diskreciją tenkinti keliamus reikalavimus per teisminės peržiūros procedūrą, jeigu tas teismas nusprendžia, kad buvo pažeista direktyva, ir, jeigu jis turi tokią diskreciją, dėl aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti įgyvendinant tokią diskreciją, ir (arba) dėl to, ar nacionalinis teismas turi teisę atsižvelgti į tuos pačius veiksnius, į kuriuos jis atsižvelgtų, jeigu spręstų nacionalinės teisės pažeidimo klausimą.

- 17 Šis klausimas buvo išnagrinėtas per 2019 m. spalio 16 d. posėdį ir nacionalinis teismas paprašę papildomai pateikti pastabas dėl to, ar dėl šio klausimo Europos Sąjungos Teisingumo Teismui turėtų būti pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą.

Nacionaliniame teisme pateikti argumentai dėl diskrecijos atsisakyti tenkinti keliamus reikalavimus

Pareiškėjo argumentai dėl diskrecijos atsisakyti tenkinti keliamus reikalavimus

- 18 Pareiškėjas nurodė, kad pagal teisės principus Sąjungos teisė yra viršesnė už valstybių narių nacionalinę teisę ir kad esant prieštaravimams Sąjungos teisei turi būti teikiama pirmenybė prieš nacionalinę teisę (Sprendimas *Costa / ENEL* (6/64, EU:C:1964:66)). Pareiškėjas nurodė, kad šiuo metu Sąjungos teisėje numatyta, jog informacija ant atitinkamų veterinarinių vaistų pakuočių turi būti pateikta tiek airių, tiek anglų kalbomis ir kad pareiškėjas turi teisę remtis šia teisės nuostata nuo dabar iki 2022 m. sausio 27 d. ir naudotis iš jos kylančiomis teisėmis. Pareiškėjas nurodė (**orig. p. 12**), kad Airijoje niekas (įskaitant teismus) neturi įgaliojimų atimti iš jo šios teisės.
- 19 Dėl Sutarčių, kuriomis Teisingumo Teismas rėmėsi Sprendime *Costa* (nurodytas pirmiau), sąlygų ir dvasios pareiškėjas nurodė, kad teismas turėtų atsižvelgti į Sutarčių nuostatas dėl su kalbomis susijusių teisių ir lygybės (Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 ir 22 straipsniai). Dėl Sąjungos teisės viršenybės pareiškėjas rėmėsi Sprendimu *Simmenthal* (106/77, [EU:C:1978:49]) ir reikalavimu panaikinti bet kokią nacionalinės teisės nuostatą arba pagal ją susiklosčiusią praktiką, jeigu ji prieštarauja Sąjungos teisei (21–23 punktai).
- 20 Pareiškėjas nurodė, kad jeigu nebuvo užtikrinta Sąjungos teisėje numatyta teisė, turi būti suteikta teisė į veiksmingą teisminę gynybą (Sprendimas *Komisija / Belgija* (C-249/88, EU:C:1991:121); Europos Sąjungos sutarties 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa; Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis).
- 21 Pareiškėjas rėmėsi tiesioginio veikimo principu (Sprendimas *Van Gend en Loos* (26/62, EU:C:1963:1) ir Sprendimas *Costa / ENEL* (6/64, EU:C:1964:66)) ir tvirtino, kad nacionaliniai teismai turi panaikinti bet kurią nacionalinės teisės

nuostatą arba nacionalinio teismo praktiką, kurią taikant būtų trukdoma pasinaudoti Sąjungos teisėje numatytais teisėmis arba galimybėmis pasinaudoti atsirastų tik vėliau (Sprendimo *Simmenthal* 17, 18, 21–23 ir 26 punktai; Sprendimo *R (Factortame Ltd) / Secretary of State for Transport* (C-213/89, EU:C:1990:257), 20 punktas).

- 22 Pareiškėjas nurodė, kad atsisakymas jam suteikti veiksmingą apsaugą ir veiksmingą teisinę gynybą nacionaliniame teisme būtų nesuderinamas su Sąjungos teisės tiesioginio veikimo ir viršenybės principais, net jeigu toks atsisakymas būtų tik laikinas.

(orig. p. 13)

- 23 Pareiškėjas nurodė, kad jis turi teisę naudotis dabar galiojančia tvarka tol, kol ji galioja, ir kad teismui nepateikta jokių įrodymų dėl to, kad privalomas teismo sprendimas neturėtų praktinio poveikio, net atsižvelgiant į tai, kiek užtruktų sukurti naują pakuotės dizainą.
- 24 Pareiškėjas nurodė, kad jis turi teisę į veiksmingą teisminę gynybą (Chartijos 47 straipsnis) pagal teisinės valstybės, tiesioginio veikimo ir Sąjungos teisės viršenybės principus ir kad jis turi teisę į tinkamą teisių gynimą *ex debito justitiae*.
- 25 Be to, pareiškėjas teigė, kad kitomis aplinkybėmis per pagal Airijos teisę vykdomą teisminės peržiūros procedūrą teismui suteikiama diskrecija tenkinti arba atsisakyti tenkinti pareikštus reikalavimus, tačiau pagal Sąjungos teisę tokios diskrecijos suteikti neleidžiama dėl aptariamoms Sąjungos teisės tiesioginio veikimo, reikalavimo nacionaliniam teismui pripažinti Sąjungos teisės viršenybę ir ją taikyti pareiškėjui suteikiant veiksmingą teisminę apsaugą (pagal Chartijos 47 straipsnį) ir pagal teisinės valstybės principą.

Atsakovų pateikti argumentai dėl diskrecijos atsisakyti tenkinti reikalavimus

- 26 Atsakovai pripažino, kad pagal nacionalinę teisę pareiškėjas, kuris sėkmingai užginčija valdžios institucijos sprendimą per teisminės peržiūros procedūrą, paprastai turi teisę į pareiktų reikalavimų patenkinimą, tačiau jie teigia, kad ši teisė nėra absoliuti ir kad teismas visada gali atsižvelgti į visas aplinkybes, kurios galėtų trukdyti patenkinti keliamus reikalavimus, ir galiausiai gali atsisakyti tenkinti tokius reikalavimus.

(orig. p. 14)

- 27 Airijos teisėje yra jau seniai nustatytų pagrindų, kuriais remdamiesi teismai gali nuspręsti pasinaudoti tokia teise, tačiau, jei pageidauja, jie gali nuspręsti to ir nedaryti. Šie pagrindai apima įvairias aplinkybes, pavyzdžiui: 1) pernelyg ilgai delsiama kreiptis į teismą; arba 2) neieškoma kitų tinkamesnių teisių gynimo priemonių, kaip antai galimybės pateikti apeliacinį skundą; arba 3) pareiškėjas nėra pakankamai nuoširdus; arba 4) pareiškėjas elgiasi nesąžiningai; arba

- 5) trečiosios šalys patirtų žalos; ir 6) kai patenkinus reikalavimus nebūtų jokios naudos.
- 28 Atsakovai paaiškino pagrindines priežastis dėl kurių, jų manymu, būtų pateisinama atsisakyti patenkinti šioje byloje pareikštus reikalavimus, jeigu šiai bylai būtų taikoma tik Airijos teisė.
- 29 Pirma, jie nurodė, kad ši byla nesusijusi nei su apkaltinamuoju nuosprendžiu, nei su kitu sprendimu, kuris būtų žalingas pareiškėjui ir pakenktų jo reputacijai arba geram vardui, arba kuriuo būtų pažeistos jo pagrindinės asmens teisės. Todėl, jų manymu, šioje byloje nėra nė vieno pagrindo tradiciškai patenkinti pareikštus reikalavimus *ex debito justitiae*.
- 30 Antra, jie tvirtino, kad plačiai pripažįstama, jog galima atsisakyti patenkinti reikalavimus, jeigu tai pareiškėjui neturėtų prasmės arba jam nesuteiktų praktinės naudos. Patenkinus šioje byloje pareiškėjo reiškiamus reikalavimus jis galėtų gauti tam tikros naudos, tačiau ji būtų labai ribotos vertės dėl 2018 m. gruodžio 11 d. Reglamento (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB, įsigaliojimo ir dėl to, kad (orig. p. 15) bus panaikintas reikalavimas pateikti tekstą ant prekių pakuotės abiem oficialiosiomis kalbomis.
- 31 Atsakovai nurodė, kad akivaizdu, jog tam, kad visos suinteresuotosios šalys galėtų pasiruošti reikalavimui atspausdinti etiketes ir pakuotes abiem oficialiosiomis kalbomis, reiktų pereinamojo laikotarpio. Patenkinti reikalavimus turėtų būti atsisakyta, jeigu tai pareiškėjui suteiktų mažai praktinės naudos (net jeigu jis dėl to gautų tam tikros nedidelės naudos), ypač jeigu patenkinus tokius reikalavimus daugeliui kitų asmenų ir visai visuomenei kiltų reali ir esminė didelės žalos rizika.
- 32 Trečia, labai tikėtina, kad patenkinus šioje byloje pareikštus reikalavimus tai turėtų didelį poveikį trečiosioms šalims. Atsižvelgiant į teismui pateiktą priesaiką patvirtintą pareiškimą, jeigu veterinarinių vaistų tiekėjai ir platintojai nuspręstų pasitraukti iš Airijos rinkos dėl reikalavimo atspausdinti informacinio lapelio ir pakuotės tekstą abiem oficialiosiomis kalbomis, akivaizdu, kad tai sukeltų rimtų pasekmių gyvūnų sveikatai, taip pat ekonominių pasekmių, dėl kurių nukentėtų daug asmenų. Atsakovai atkreipė dėmesį į Europos Komisijos sprendimą parengti naują reglamentą po plačių konsultacijų, per kurias Komisija nustatė itin didelį poreikį užtikrinti didesnę lankstumą dėl kalbos reikalavimų veterinarinių vaistų pakuotėms ir ženklavimui. Komisijos apžvalgoje nurodyta:

Didžiausia našta susijusi su pakuote ir ženklavimu. Reikalaujama tekstą pateikti visomis šalies, kurios rinkai produktas turi būti pateiktas, oficialiosiomis kalbomis.

(orig. p. 16)

- 33 Atsakovai nurodė, kad Reglamente (ES) 2019/6 padaryti pakeitimai aiškiai rodo atsakovų išreikštą rimtą nuogąstavimą dėl bet kokių pastangų užtikrinti, kad

gyvūnams skirtų vaistų informacija ir tekstas ant jų pakavimo medžiagų būtų pateikti airių ir anglų kalbomis, pagrįstumą.

- 34 Todėl, atsakovų teigimu, yra rimtų lengvinančių veiksnių arba aplinkybių, į kuriuos reikia atsižvelgti šioje byloje. Dėl nurodymo tiekėjams išversti didelės apimties produkto savybių techninę santrauką daugelio cheminių medžiagų atveju ir atspausdinti aptariamą pakuotės medžiagas airių ir anglų kalbomis tiekėjai galėtų pasitraukti iš Airijos rinkos ir nebūtų perdėta teigti, kad dėl to kiltų žalingų ekonominių ir socialinių padarinių, taip pat žalingų padarinių gyvūnų gerovei. Atsižvelgdami į šią akivaizdžią riziką, jie nurodė, kad šiuo atveju viešasis interesas ir būtinybė užtikrinti, kad Airijos visuomenei būtų ir toliau tiekiami kuo platesnio asortimento veterinariniai vaistai, yra gerokai svarbesni už bet kokius argumentus, kuriais galėtų būti grindžiama būtinybė patenkinti pareiškėjo, kaip asmens, reiškiamus reikalavimus.
- 35 Atsakovai nurodė, kad nėra Airijos teisės šaltinių, kuriuose būtų aptariamas šis konkretus klausimas, tačiau toks klausimas buvo iškilęs keliose Jungtinėje Karalystėje nagrinėtose bylose, įskaitant bylą, kurioje priimtas 2012 m. spalio 17 d. *Supreme Court of the United Kingdom* (Jungtinės Karalystės Aukščiausiasis Teismas) sprendimas *Walton / The Scottish Ministers*, UKSC 44, kuriame nurodyta (lordas R. Carnwath, 133 ir 140 punktai):

133. Taigi, manau, kad, išskyrus galimus viršesnius principus, išplaukiančius iš Europos teisės šaltinių, net jeigu (priešingai nei nurodyta įstatyme) [tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo] direktyvos pažeidimas būtų pagrindas ginčyti (orig. p. 17) pagal 1984 m. įstatyme numatytą procedūrą, teismas ir toliau turėtų diskreciją atsisakyti patenkinti reikalavimus remdamasis pagrindais, panašiais į numatytus nacionalinėje teisėje.

140. Taigi, nepaisant J. Mure padarytos nuolaidos, nebūčiau linkęs be papildomų diskusijų pripažinti, kad šios bylos teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis veiksniams, į kuriuos atsižvelgiant įgyvendinama teismo diskrecija, esminį poveikį daro europinė poveikio aplinkai vertinimo tvarka.

- 36 Atsakovai tvirtino nenorėję pasakyti, kad valstybė narė neturėtų būti apdairi taikydama Europos teisę ir jos laikydamasi arba kad turėtų būti kaip nors pažeistas veiksmingos teisminės gynybos principas. Vis dėlto gali pasitaikyti atveju (greičiausiai – tik retai), kai yra reikšmingų lengvinančių veiksnių arba aplinkybių, susijusių su viešuoju interesu ir su kitų visuomenės narių teisių apsauga, kuriems esant teismo atsisakymas patenkinti reikalavimus būtų pateisinamas. Jie teigė, kad ši byla patenka į tos išimties taikymo sritį ir kad šis teismas gali atsisakyti patenkinti reiškiamus reikalavimus ir turėtų tai padaryti.

***High Court of Ireland* sprendimas pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį**

- 37 Išnagrinėjęs pastabas dėl prejudicinio sprendimo ir 2019 m. spalio 24 d. išklausęs šalių advokatus, *High Court* nusprendė pateikti pirmiau nurodytus klausimus Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pagal (**orig. p. 18**) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį. *High Court* manymu, jeigu nacionalinis teismas turi diskreciją atsisakyti patenkinti reikalavimus nepaisydamas to, kad jis yra pripažinęs, jog nacionalinėje teisėje nėra įgyvendinta Direktyvos 2001/82/EB 61 straipsnio 1 dalyje, 58 straipsnio 4 dalyje ir 59 straipsnio 3 dalyje nustatyta pareiga pateikti veterinarinių vaistų pakuotes ir ženklimą abiem oficialiosiomis kalbomis, jis turėtų pasinaudoti savo diskrecija ir atsisakyti patenkinti pareikštus reikalavimus šiuo konkrečiu atveju, atsižvelgdamas į kriterijus, kuriais remiasi atsakovai, tačiau teismas nori įsitikinti, kad taip nebus pažeistas tiesioginio veikimo principas arba veiksmingos teisminės gynybos principas.

PRIEDAI

1. Procesiniai dokumentai.
2. 2020 m. sausio 24 d. *High Court* kanclerio įforminta nutartis dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą.

Data: 2020-01-20

[PRIEDAS – nutartis dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą] <...>

<...>